

Predmet: Zoran Vukšić i dr. – *Beli Manastir*

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po₂ 45/2010

Glavni pretres: 15.09.2011.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Dragana Štrbca

Živeo je u Karancu, gde je živeo i optuženi Strigić, kao i porodica Čičak. O ubistvu četvorice muškaraca iz porodice Čičak saznao je od njegovog kolege Dejana Vignjeva, koji je istražio taj slučaj. On mu je rekao da za taj zločin okrivljuje Vukšića i braću Madžarac. Nema saznanja o zatvaranjima i mučenjima civila u pritvorskim prostorijama SUP-a Beli Manastir.

Komentar:

Svedok očigledno ne govori sve što mu je poznato o slučaju i upadljivo izbegava da tereti Strigića.

Ispitivanje svedoka/oštećenog Stipa Benaka

Dana 20.09.1991. godine čuo je pucnje u svom selu Duboševica. Nedugo zatim ispred njegovog dvorišta stao je auto iz kojeg su izašli naoružani ljudi. Tukli su ga kundakom, a najviše *Vekac* i *Suhi*. Pretražili su njegovu kuću, odneli pasoš, novac i oružje. Zatvorili su ga u gepek auta marke *Lada Niva* i odvezli u policijsku stanicu u Belom Manastiru. Sa njim u ćeliji bili su zatvoreni Vlado Mesarić, Marin Madžarac, Matija Đurin i drugi. Tukli su ih najviše noću, kada u zgradi nema mnogo osoblja. Tukli su ih na razne načine: palicama, šutirali ih čizmama pritom ih vređajući na nacionalnoj osnovi. Vlado Mesarić je preminuo od posledica batinanja i njegovo telo još uvek nije pronađeno. Posle četiri dana je oslobođen i dozvoljeno mu je da ode u Mađarsku.

Ispitivanje svedoka Milana Grčića

Krajem avgusta ili početkom septembra 1991. godine počeo je da radi u SUP-u Beli Manastir, gde i danas radi. Tada je bio raspoređen u dežurani. Optuženi Vukšić, Strigić i Bertić su bili pripadnici Specijalne jedinice, a optuženi Hrnjak je bio vozač načelnika Zdjelarevića. Dolaskom u policiju video je da u prostorijama za zadržavanje ima puno zatvorenih lica, oko 50, uglavnom Hrvata. Za vreme njegove smene nije dozvoljavao nikom da bez službenog razloga silazi u te prostorije, a seća se i da je Zdjelarević govorio da te ljude niko ne sme da maltretira. Iz priča je čuo da optuženi Vukšić ide u te prostorije da ih tuče, kao i Hrnjak koji ih je terao da pevaju. Vukšićeva tadašnja devojka Violeta je jedno vreme stanovala u zgradi policije, ali mu nije poznato da je silazila u prostorije za zadržavanje.

Ne seća se ničega o ubistvu Adama Barića i ranjavanju njegove supruge Ane.

Kako je i sâm živeo u Karancu, gde je živela porodica Čičak, o tom ubistvu je čuo neke glasine. Kada je jednog jutra došao na dežurstvo u stanicu su došli policajci iz drugih mesta, koji su našli njihova tela na pustari zvanj *Sudaraš*. O tome je obavestjen Zdjelarević i operativna služba koja je izašla na uviđaj. Pričalo se da je Zoran Vukšić učestvovao u njihovom ubistvu. Ne zna kako se završila ta istraga.

Komentar:

Deluje kao da svedok ne govori sve što mu je poznato, naročito za maltretiranja koja su se

dogadala u prostorijama za zadržavanje, jer je on radio u dežurani i bez njegovog odobrenja nisu mogli da dobiju ključeve od tih prostorija. Imajući u vidu da je svedok izjavio kako se on a i mnogi drugi bojali Vukšića teško je poverovati da bi on odbio da mu dâ ključeve od prostorija za zadržavanje. U vreme napada na Kozarac je radio u policiji, a kako je u toj akciji učestvovalo oko hiljadu boraca malo je verovatno da nije čuo detalje o ranjavanju civila u tom selu.

Fond za humanitarno pravo